Shu Ken Ma Shi

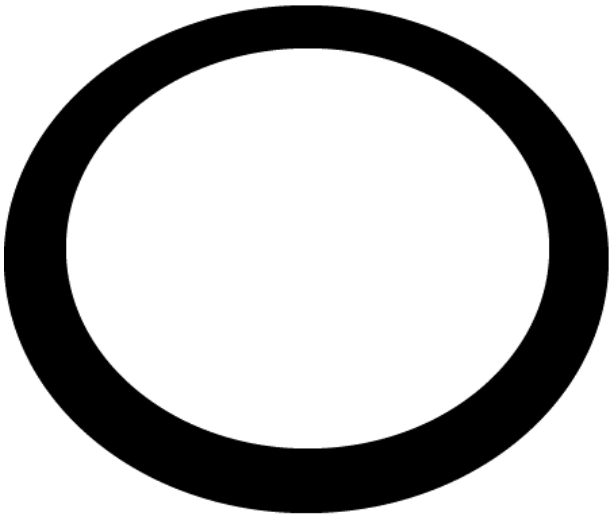

珠研磨師

Clubkrant

Nummer 19 – september 2006

In dit nummer:

2- Verjaardagskalender
2- Nieuws
2- Citaat
3- Examenuitslagen juni 2006
3- Techniek van de maand: Uchi-Uke
4- Interview met: Souhaira Idrissi
4- Vivian in Japan
6- Bijzondere uitspraken van de sensei
6- "Wij doen het enige ware karate!!!"
10- 2 Anekdotes
10- Agenda
10- Colofon
10- Strip

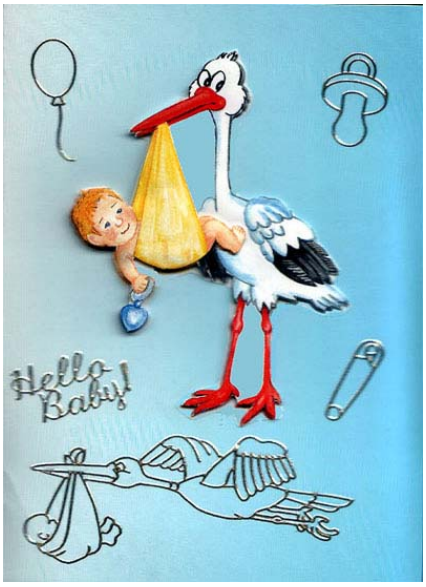

Verjaardags-kalender

2 september:
DJ English

4 september:
Dionne Ulfman

6 september:
Simone Luning

6 september:
Frans Baggen

15 september:
Diederik Pomstra

30 september:
Roen Roomberg

Nieuws

Kimberly Aarts behaalt eerste plaats in Alkmaar

Alweer een tijdje geleden, maar Sayra Aarts moest zondag 25 juni tijdens de open katakampioenschappen van de Regio Noord Holland voor deze keer de ster-rol van het toernooi aan haar jongere zusje overlaten. Na uitschakeling in de voorronden door oud Nederlands kampioen Nadia Bos, behaalde Sayra via de herkansing uiteindelijk toch een mooie derde plaats. Maar haar zus Kimberly Aarts heeft tijdens datzelfde toernooi de eerste plaats gehaald in de categorie blauwe band en dat terwijl daar de jongens en meisjes samengevoegd waren. Kimberly was in Rotterdam net buiten de prijzen gevallen en heeft steeds maar moeten toezien hoe haar zussen steeds opnieuw wel in de prijzen vielen dit jaar. Nou gunde zij dat haar zussen natuurlijk van harte, maar ze had persoonlijk natuurlijk ook nog wat recht te zetten. Zeer gedreven haalde zij de finale. In de finale kwam zij tegenover een jongen te staan. Deze jongen was bovendien een zeer explosieve tegenstander. Maar ook deze jongen kon Kimberly ook niet aan. Deze dag was er niets meer dat haar van de titel kon afhouden. Kimberly behaalde de eerste plaats in haar categorie. Een hele knappe prestatie van Kim. En we zijn allemaal hartstikke trots op haar. Hele grote klasse!

Diederik Pomstra is vader van een zoon

Onze clubgenoot en medelesgever Diederik Pomstra is 13 augustus j.l. vader geworden van een zoon met de naam Rein Pomstra. Van harte gefeliciteerd! Wij wensen Diederik en zijn vriendin Annemieke (die hij overigens via karate heeft leren kennen) heel veel geluk met dit nieuwgeboren leven.

Sammy Hertog gediplomeerd dojo-assistent

Eveneens een tijdje geleden, maar zondag 25 juni deed Sammy Hertog bij de Karatedo Bond Nederland examen voor zijn diploma dojo-assistent. Hij slaagde, mede dankzij ondersteuning van diverse clubgenoten die hem tijdens het examen ondersteunden als partner of als lesgeefleerling, met bijna alleen maar achten, waaronder een acht voor het vak lesgeven. Naast René Veenhuizen, Ingrid Schuringa en Joyce van Soest nu de vierde gediplomeerde dojo-assistent binnen Shu Ken Ma Shi.

Van harte gefeliciteerd namens ons allemaal!

Citaat

Hiernaast een citaat van Jirokichi Yamada (1863 – 1931), een meesterzwaardvechter van de Jikishinkage School.

"Het zwaard en de geest moeten één zijn,

Techniek alleen is niet voldoende

En geest alleen is niet genoeg."

Examenuitslagen juni 2006

Afgelopen juni hebben er weer heel wat mensen examen gedaan. Hieronder een lijst met de geslaagden. Allemaal van harte gefeliciteerd!

Laurens Hoogenboom	-1e gele slip
Chaïmae Sabahi	-2e gele slip
Vincent Hoogenboom	-7e kyu
Marco Miceli	-7e kyu
Saskia Pothoven	-7e kyu
Siham Sebahi	-7e kyu
Suk Yin de Wolf	-7e kyu
Robin Bongers	-6e kyu
Dymph Bruijnes	-6e kyu
Klaas Damhof	-6e kyu
Ardon Fedi	-6e kyu
Simone Luning	-6e kyu
Roen Roomberg	-6e kyu
Sem Runge	-6e kyu
Ilias Sabahi	-6e kyu
Francis Blokhuis	-5e kyu
Yaela Fedi	-5e kyu
William Meijer	-5e kyu
Roy Erkens	-4e kyu
Elise Brandwijk	-3e kyu
Edward Mac Gillavry	-3e kyu

Techniek van de maand: Uchi-Uke

De Uchi-Uke is een wering die voornamelijk gebruikt wordt tegen stoten op chudan-niveau. De wering gaat van binnen naar buiten. Dat betekent dat de timing best moeilijk is; je moet op precies het juiste moment de wering maken. Je maakt de Uchi-Uke als volgt:

- Je arm begint aan de zijkant van je lichaam, aan de tegenovergestelde kant.
- Je vuist is vanaf het begin tot het einde gebald.
- De palm van je hand (als je vuist niet gebald zou zijn) wijst naar beneden.
- Je beweegt je bovenarm totdat je elleboog in de richting van je doel wijst. Meestal is dat maar een kleine verplaatsing.
- Er past precies 1 vuist tussen je elleboog en je lichaam.
- Nu beweeg je je onderarm naar voren en omhoog totdat je elleboog naar beneden wijst en de hoek tussen je boven- en onderarm ongeveer 90 graden is.
- Op het laatste moment draai je je onderarm, zodat de palm van je hand (als je vuist niet gebald zou zijn) naar je lichaam wijst.
- Je vuist bevindt zich nu op schouderhoogte.
- Let erop dat zowel je elleboog als je vuist niet naast je lichaam komen. Je elleboog moet altijd naar binnen gericht zijn, nooit naar buiten.

De Uchi-Uke maak je meestal terwijl je in Zenkutsu-Dachi staat en dan vaak met je voorste arm. Als dit het geval is, dan dienen je heupen in hanmi-positie te staan, dus half afgedraaid. Maar soms moet je de Uchi-Uke ook anders maken, bijvoorbeeld in Heian Nidan, waar je hem met je achterste arm maakt. In dat geval moet je heup juist helemaal ingedraaid zijn.

Interview met: Souhaira Idrissi

Souhaira Idrissi is één van de nieuwste Shu Ken Ma Shi-leden. Ze is geboren op 23 februari 1987 in Utrecht en traint sinds een paar weken bij ons. Souhaira studeert Rechten aan de Hogeschool Utrecht en houdt van winkelen.

Hoe ben je met karate begonnen?
Mijn broer en zus zaten al op karate. Ik wilde ook, maar ik was toen nog maar 4 jaar oud, terwijl de limiet om met karate te beginnen 7 jaar was. Mijn moeder vroeg of ik toch niet mee mocht doen, maar het antwoord was nee, ik was te jong. Ik ging echter zelf langs de lijn gewoon meedoen en toen mocht ik van de leraar toch deelnemen, mits ik beloofde dat ik niet vervelend zou zijn.

Hoe ben je hier bij Shu Ken Ma Shi terechtgekomen?
Mijn leraar was gestopt en ik was net geopereerd. Ik had me echter al ingeschreven voor de opleiding tot dojo-assistent. Daar heb ik toen mensen leren kennen, waaronder Sammy, die hier al trainde. Hij vroeg of ik niet een keertje kwam kijken. Ik kende Frans al van de opleiding voor dojo-assistent en ik woon ook in Utrecht, dus toen ben ik hier gekomen.

Wat wil je in het karate bereiken?
Als ik de zwarte band niet zou hebben, dan zou ik dat gezegd hebben. Nu weet ik het eigenlijk niet zo goed. Ik heb wedstrijden altijd wel leuk gevonden, maar het bereiken van m'n zwarte band heb ik toch altijd belangrijker gevonden. Nu wil ik me steeds verder ontwikkelen in het karate, want de zwarte band is lang niet het einde.

Op welke plaats komt karate in je leven?
In ieder geval niet op de eerste plaats, want daar komen mijn familie en mijn vrienden. Karate heeft niet echt een plaats. Ik vind het heel leuk, maar op welke plaats het staat, weet ik echt niet.

Wat vind je het leukst aan karate?
Ik vind het leuk dat karate zo breed is, met kata, kumite en nog veel meer. Ook op de tribune naar kata-wedstrijden kijken vind ik erg leuk. Ik heb zelf tot mijn achttiende meegedaan aan wedstrijden. Daarna ben ik geopereerd en nu moet ik het weer opbouwen. Ik weet niet of ik nog wedstrijden ga doen, want daar moet je heel veel voor trainen.

Vivian in Japan

Hi ShuKenMaShi-ers!

Al weer even geleden (maart 2006 om precies te zijn) stond er een stukje in de clubkrant over mijn ervaringen in Tokio, Japan. Ik zat daar toen voor mijn afstudeeronderzoek. Inmiddels heeft de inniemiennie kamer van 6 vierkante meter in Tokio weer plaats gemaakt voor mijn iets grotere kamertje in Utrecht, loop ik niet meer door de straten van Tokio voor onderzoek, maar zit ik binnen achter mijn computer een scriptie te schrijven en ben ik weer lekker aan het trainen in de dojo! Maar dat betekent niet dat ik Japan al weer helemaal vergeten ben. Nee… het is zelfs moeilijk om los van te komen. Verslaafd ben ik, dat kun je eigenlijk wel zeggen. Vandaar dat er weer een stukje van Vivian's verslaving aan Japan in deze clubkrant verschijnt ;-)

Behalve dat ik de hele dag over Tokio schrijf voor mijn scriptie en als in-/ontspanning aan karate doe, kook ik ook steeds vaker Japans, vergaap ik me aan mooie Japanse interieur plaatjes of films en ga zo maar door. Wat is het toch dat Japan zo'n aantrekkingskracht geeft? Natuurlijk is het ook studie gerelateerd, maar vooral persoonlijk. Ik blijf het moeilijk vinden om uit te leggen. Eigenlijk ben ik gek op heel Azië, maar ik ben toch vooral wel echt een Japan freakje. Japan verschilt erg met

andere landen, maar heeft ook veel tegenstrijdigheden in het land zelf. Traditioneel en modern gaan in Japan hand in hand. Dat er pal naast een wolkenkrabber een tempeltje staat daar kijkt niemand van op (dat zou de 'schoonheidscommissie' bij ons niet toestaan!). Dat tussen alle zeer mode bewuste Japanners, gekleed in de laatste (vooral exclusieve) mode als Gucci of Louis Vuitton, ook jong en oud nog in kimono gekleed over straat gaat is ook al zo gewoon. Maar zo gewoon is dat niet. Tenminste in Nederland niet. Denk eens aan een traditioneel geklede Zeeuwse (bijvoorbeeld van de Zeeuws meisje boter reclame)… zie je die al gewoon door Amsterdam lopen? Nee dus. Japan heeft eigenlijk twee gezichten. Of nog extremer: het is een soort Dr. Jekyll & Mr. Hyde. Het ene moment zijn Japanners schattig en charmant, het andere moment zijn ze vreemd en soms zelfs wreed. In Japan vind je een overdosis aan *kawai*. *Kawai* is zoet of schattig (en wordt eigenlijk altijd verbonden met vrouwen en het vrouwelijke). Dit varieert van het uniform dat schoolmeisjes dragen tot de manier waarop ze staan. Het is bijvoorbeeld schattig om met de neuzen van de schoenen naar elkaar te wijzen. Bij ons staat dit voor verlegenheid, in Japan is het *kawai*. Ook de manier waarop gelachen wordt is *kawai*. De hand voor de mond en vooral veel giechelen. En zo kan ik nog wel even doorgaan; de overdosis aan roze, de Hello Kitty tasjes, strikjes en zelfs eetstokjes en de 'bling bling' diamantjes die aan hun mobiele telefoons hangen. Maar daar tegenover staat ook een 'hard' Japan. De *yakuza* die nog altijd verscheidende wijken 'beheren', een strenge hiërarchie waar je beter niet buiten kan vallen (zoals bijvoorbeeld de Koreanen die als gastarbeiders het land in zijn gekomen en nu zwaar gediscrimineerd worden of het scholingssysteem waarbij de school/universiteit waar je naar toe gaat nog altijd bepaald wat je de rest van je leven voor werk gaat doen). Ook is er in Japan een overdosis aan horror films of films met een hoge dosis geweld (Battle Royale is een typisch voorbeeld, maar wel voor 16 jaar en ouder ;-). Nu heb ik het natuurlijk erg extreem naar voren gebracht, maar Japan zit dus vol met tegenstrijdigheden. Interessant en het laat je altijd achter met nog meer vragen.

Zo wordt Japan altijd beschreven als een land waar extreem hard gewerkt wordt en waar je nauwelijks vakantie hebt. Het zijn echte werkbijen. Voordat de baas naar huis gaat, mag jij zeker niet weg. Blijft hij tot elf uur 's avonds, dat betekent dat jij dus ook tot elf uur 's avonds blijft. Ondanks dat in Japan het fenomeen dood door overwerk ontstond (*karōshi*), is het zeker niet zo dat Japanners niet weten hoe ze plezier moeten maken. Pretparken ploppen uit de grond als champignons. Zo is Huis ten Bosch bijvoorbeeld precies op schaal en tot op de laatste baksteen nagemaakt in Nagasaki (dus geen Madurodam, maar op ware grootte!), zijn er warenhuizen met hun eigen Chinatown gebouwd, is Disney World het favoriete uitstapje en struikel je in Tokio over de *pachinko* hallen (gokhallen), spelletjes arcades en karaoke bars. 'Vakantie' (waar ze eigenlijk geen tijd voor hebben) in eigen land is heel gewoon. Je gaat gewoon naar een thema park waar een ander land is nagebouwd, of (zoals ik zelf ervaren heb) je gaat naar een thema restaurant. Je kunt bijvoorbeeld eten in een gevangenis of een huis vol met ninja's, een aparte ervaring kan ik je vertellen. En de spelletjes arcades… dat is niet 1 verdieping. Dat zijn er zes! Je kunt er golfen, basketballen, poolen, pingpongen, paardenraces in het klein doen of achter een motor of snowboard spel kruipen. Je kunt zelfs drummen of gitaarspelen op computers, of aan een danswedstrijd mee doen (en dat lijkt makkelijk, maar dat is het niet!). Genoeg te doen dus en alles om maar zoveel mogelijk in zo'n kort mogelijke tijd te ervaren. En wederom zo'n tegenstrijdigheid. Wel tot laat werken, dan verplicht nog met je collega's borrelen tot laat en dan het liefst nog met je 'echte' vrienden de hele nacht door in een karaoke bar of in een spelhal blijven hangen. En de volgende ochtend weer fris en fruitig aan het werk. Of er dan nog efficiënt gewerkt wordt is natuurlijk de vraag, maar lol hebben ze zeker gehad. En Japanners zijn er een kei in om nog meer uren dan mogelijk in een 24-urige dag te stoppen. Een tijdje in Japan verblijven zal dan ook echt aanvoelen als een ritje in de achtbaan! Die ze overigens natuurlijk ook hebben en dan natuurlijk wel buitendoor over een mega warenhuis heen en er binnendoor dwars doorheen heen natuurlijk! Een antwoord op de vraag hoe het mogelijk is dat ze staand in de metro kunnen slapen heb ik nu denk ik ook wel gegeven. En als je het niet gelooft… probeer het zelf! Ik ben menigmaal wakker geschrokken omdat mijn knieën zich totaal gingen ontspannen en ik dus door mijn benen zakte terwijl ik stond (!) te slapen in de metro. En nee… ik viel niet ;-) Gelukkig zit ons lichaam zo

in elkaar dat je behalve de schrikreactie die je krijgt van het een paar centimeter door je knieën zakken, je gewoon kunt blijven doen alsof er niks aan de hand is!

Goed, zelf ben ik er alweer helemaal duizelig van. Dit is wat Japan met je (of in ieder geval met mij) doet. En omdat er vanavond wel weer gefocust getraind moet worden, ga ik dus even een rustmoment pakken met een kopje… je raadt het al… Japanse thee!

Sayonara, Vivian.

Bijzondere uitspraken van de sensei

"Als hij niet meewerkt, moet ik zijn ogen uitsteken, maar dat wil ik helemaal niet.
Bovendien geeft het zo'n troep."

"Wij doen het enige ware karate!!!"

door Frans Baggen

Het is steeds weer bijzonder om te zien hoeveel verschillende invalshoeken er zijn van waaruit je Karate kunt benaderen. De afgelopen zomervakantie heb ik een flink aantal boeken over de achtergrond van met name Kata Bunkai gelezen. De schrijvers van deze boeken beweren allemaal dat zij de inzichten hadden in de enige ware traditie van Karate en hoe het allemaal oorspronkelijk bedoeld is. Interessant was dat zij, om hun argumenten kracht bij te zetten, verwezen naar verschillende perioden in de geschiedenis. Sommigen grepen 50 jaar terug, anderen 150 jaar, weer anderen 1500 jaar en een enkeling zelfs vele duizenden jaren. Wat het zo interessant maakte om te lezen, was dat de interpretaties naast het feit dat zij "het enige ware karate" beschreven, verder maar weinig met elkaar gemeen hadden en dat is nou precies wat het zo boeiend maakte om te lezen. Er wordt via die boeken als het ware een discussie gevoerd, waarbij de bewijzen van het eigen gelijk voor een belangrijk deel kracht wordt bijgezet door het aantonen van het ongelijk van de ander. Het wordt een cirkelredenering waarbij de eigen aannames, uitgangspunten en speculaties het uitgangspunt vormen voor het aantonen van de onjuistheid van andere interpretaties, omdat deze niet uitgaan van de eigen aannames, uitgangspunten en speculaties. Een greep:

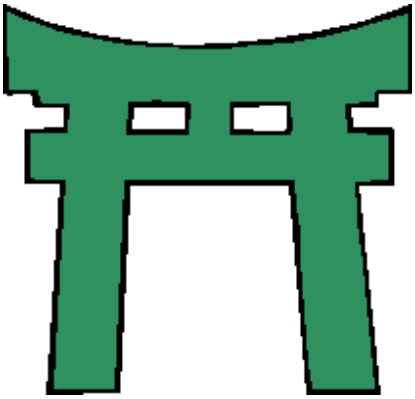

- Eigenlijk is Karate straatvechten, tegen ongetrainde agressievelingen.
- Eigenlijk is Karate bedoeld voor en gemaakt door de lijfwachten van de koning van Okinawa en de verdediging van het kasteel van Shuri.
- Eigenlijk is Karate een mystieke en fysieke encyclopedie waarin esoterische kennis van duizenden jaren oud op verborgen wijze wordt doorgegeven.
- Eigenlijk is Karate een puur vredelievend grepenspelletje, om persoonlijke angsten te overwinnen en het lichaam gezond te houden voor de strenge meditatie. Het werd gecreëerd door monniken die elke

avond immers zelfs een gebedje opzeiden voor de beestjes waar ze per ongeluk op waren gaan staan zonder het te weten. Hoe zou het dan gewelddadig kunnen zijn?

- Eigenlijk is Karate ontstaan vanuit dansen die door sjamanen gedanst werden om in beren te veranderen en regen op te roepen en de maan te eren e.d.
- Eigenlijk is Karate niks. Kickboksen is veel effectiever.
- Karate werkt helemaal niet. Mensen die karate doen, houden zichzelf voor de gek.
- Eigenlijk is Karate gewoon een leuke wedstrijdsport, met weinig tot geen realiteitswaarde.
- Eigenlijk is Karate gewoon een gezellig tijdverdrijf.
- Eigenlijk is Karate een soort bewegende Zen-meditatie.
- Leraren die zeggen dat er meerdere interpretaties mogelijk zijn, weten gewoon niet hoe het werkelijk in elkaar zit en zeggen dat dus alleen maar om zich er van af te maken.

Kijk, dat laatste kan ik natuurlijk niet op me laten zitten, want daar hebben ze het over mij, terwijl iedereen weet dat WIJ het enige ware karate doen, toch?

De laatste jaren (pas) is er op grote schaal onderzoek gedaan naar de wortels van karate. Ontdaan van speculatie mogen we toch als feit aannemen dat de geschiedenis van ons karate maar via een hele kleine groep tot ons gekomen is. Slechts een kleine eeuw terug is men begonnen met de geschiedenis ervan op schrift te stellen. Of dit ook een beschrijving van de feiten is, is echter zeer de vraag. Of eigenlijk kun je daarop gewoon een ontkennend antwoord geven. Maar we hebben in ieder geval een redelijk idee van

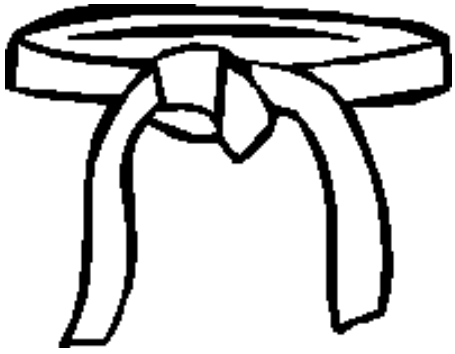

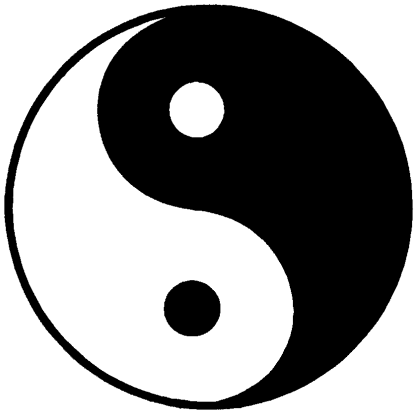

wie het waren die het karate hebben doorgegeven. Verder terug dan zeg 200 tot 300 jaar wordt het speculatieve gehalte plotseling een heel stuk groter. Wel weten we dat het ook hier om enkelingen moet zijn gegaan.

Gaan we er echter de cultuurgeschiedenis van China en Japan in betrekken, dat komen we een heel stuk verder. Maar het is de vraag in welke mate die culturele ontwikkelingen een invloed hebben gehad op de ontwikkelingen binnen de bewegingsvormen die later zijn uitgemond in ons karate. Het is tegenwoordig echter gebruikelijk om aan te nemen dat karate is voortgekomen uit meditatie, vecht- en bewegingsvormen als Shaolin White Crane, dat zelf aangeeft wortels te hebben in Chi Kung en Tai Chi Chuan, die op hun beurt weer hun grond vinden in het Taoïsme. Een verwijzing naar Shaolin wekt echter ook vermoedens naar een relatie met Boddhidharma's Zen-Boeddhisme, dat ook via Japan en de Warrior-Zen traditie via het zwaardvechten van de Jigen-Ryu van de Ryu-Kyu eilanden, waarvan Okinawa deel uitmaakt, aantoonbaar aanwezig is bij de mensen die het karate in zijn huidige vorm aan ons doorgegeven heeft. Deze zogenaamde Kamakura Zen-traditie is bovendien sterk geworteld in een confucianistische ethiek en moraal. Verder is er op Okinawa altijd flink gehandeld, dus directe invloeden vanuit heel Azië, tot in India toe, zijn evenmin uit te sluiten.

Wat kan ik er uit eigen ervaring over zeggen? Volgens mij vindt jouw karate zijn wortels in het volgende:

				JIJ
		SPORT- & BEWEGINGS WETENSCHAPPEN	Persoonlijke kenmerken Frans Baggen	Individuele voorkeur en belangstelling
ZELF-VERDEDIGING	WEDSTRIJD KATA	Harthoorn/Smaal Daussy/Wessels		
WEDSTRIJD KUMITE	(Katastandarisering) Nakayama	Kase/Shirai Egami/Hironishi	KIHON KUMITE	
	Takushoku	Yoshitaka Funakoshi		WADO
Tae Kwon do	Universiteit		Otsuka JU JUTSU	
	DIKKE DUIM	Gichin Funakoshi		
			KIHON	Kano JUDO
		Japan	KENDO	
	BUNKAI	Gichin Funakoshi		Ueshiba AIKIDO
TAIWAN				
	SHITO	Itosu/Azato		
	GOJU	Matsumura (Lijfwachten van de koning van Okinawa)		
		Sakugawa		
		OKINAWA		
	Kalarypait e.d.	Ko Song Kun	RYU KYU	
		SHAOLIN WHITE CRANE	JIGEN-RYU KEN-JUTSU	KAMAKURA ZEN
		TAI-CHI CHUAN		
	SHAOLIN ZEN			SAMURAI
	Boddhidharma	CHI-KUNG	Etiquette Loyaliteit	Shogunaat Keizer
	Mudra's	Innerlijke Alchemie	Hoffelijkheid CONFUCIANISME	Zwaard en spiegel
	BOEDDHISME	TAOISME	Confucius	
LIJFSBEHOUD	Assana's	Wu-Wei	Yin-Yang	
	Pranayama	Tao Te Ching	Pa Kua	SHINTO
Sun-Tsu	YOGA		I-Ching	
OORLOGSZUCHT	VEDA'S	SHAMANISME	SHAMANISME	SHAMANISME

Zie hier de Bla-Bla-Boom van de Shotokan-traditie, zoals ik die zie. Zeg het maar; wat is de enige echte wortel? Kan een boom overeind blijven op basis van één enkele wortel? Voor mij persoonlijk geldt, dat ik vanuit al die verschillende achtergronden wel iets heb herkend in de manier waarop het mij is aangeleerd en hoe ik het beleefd heb. Wat het allemaal erg ingewikkeld maakt is echter dat het niet binnen de traditie past om er uitgebreid over te gaan praten (en dan heb ik het niet over de vele boekenschrijvers, maar over mijn directe leraren). De Zen-traditie leert immers dat het gaat om de handeling in het heden en de ervaring in het moment en dat weerspiegelt zich in de levende traditie van het karate. Of karate daarmee levende Zen is, weet ik niet. Het "resultaat" ervan is iets dat je niet in woorden uit moet willen drukken. Bovendien is het strikt persoons-gebonden en in wezen in hoge mate vrij. Innerlijk vrij, hoe strak de kaders ook zijn.

Voor mij is traditie dus niet iets uit een grijs verleden. Voor mij is traditie iets organisch. Het wordt gevoed vanuit de wortels, en het groeit naar het licht in alle denkbare richtingen mogelijk. Het is niet te zeggen waar het precies naartoe gaat, maar enige kaders zijn wel aan te geven. Een eik zal niet snel een populier worden; ze hebben heel andere wortels.

In mij is de levende traditie vertegenwoordigd. Dat is niet aanmatigend. Dat is een feit, net zoals het een feit is dat diezelfde levende traditie in mijn leraren aanwezig is (of in het geval van wijlen Kase aanwezig was) en zo kon worden doorgegeven. Die levende traditie is aanwezig in mijn medesporters en trainingspartners maar uiteraard ook in mijn leerlingen, in jou dus. Maar er zijn ook legio andere tak-ken van de boom die misschien niet tot nauwelijks raken aan hoe ik mijn karate beleef. Toch maken ze deel uit van dezelfde boom. En jij bent niet van mij afhankelijk en je wordt er door mij ook niet in belet om zelf in die wortels te gaan graven en er andere dingen uit te halen dan ik; integendeel.

Ik zie het karate wat ik doe en wat jij doet, in het hier en nu, als "het enige ware karate", voor jou, voor mij! Maar dat van een ander ook (al zijn er natuurlijk wel kwaliteits-verschillen te onderkennen). Je kunt vanuit de wortels uitgangspunten kiezen en van daaruit in het heden tijdens je training, of tijdens deelname aan wedstrijden of stages iets beleven, ervaren dat het je iets kan brengen, of niet. Dat is in alle gevallen legitiem. En wie ben jij of wie ben ik om te bepalen hoe een ander dat moet beleven en ervaren. Onderga het maar gewoon en gun jezelf de jaren om dat te doen. Je zult ontdekken dat je met het verstrijken van de jaren steeds veranderd in je perspectief, of misschien ook wel niet. Maar dat bepaal jij. Jij mag zelf bepalen vanuit welke uitgangs-punten je ermee aan de gang gaat. Jij bent de straatvechter of de asceet, de atleet of de bewegingsanalist, de wedstrijdvechter of de samurai, de monnik of de ninja-turtle, de es-theticus of de houthakker, de heilgymnast of het gezelligheidsmonster. Vele vruchten van dezelfde boom. De levende traditie van het karate stroomt ook via jou. En ik zie het daarbinnen als mijn taak jouw karate te voeden en daarbij de kaders zo ruim mogelijk te houden, zonder van een eik een populier te maken.

Frans Baggen
Augustus 2006

2 Anekdotes

Een zwaardmeester had drie oudere leerlingen. Hij droeg hen op één voor één een nauw ravijn over te steken, waar een vurig wild paard graasde. De eerste leerling liep regelrecht het ravijn in en stond oog in oog met het paard. Hij slaagde erin de wild trappende hoeven te blokkeren of te ontwijken en kwam er heelhuids doorheen. De tweede leerling, die zag hoe ongemeen fel het paard was, liep handig langs de kanten van het ravijn, waar het paard hem niet kon bereiken en ook hij ontkwam zonder kleerscheuren. Maar toen de derde leerling nonchalant in het ravijn verscheen, kalmeerde het paard ogenblikkelijk, hinnikte als begroeting en besteedde verder geen aandacht aan hem. De derde leerling werd tot opvolger benoemd.

Als meesterzwaardvechter werd Tesshu vaak gevraagd om de authenticiteit van voortreffelijk gesmede zwaarden vast te stellen. In plaats van minutieus de kling te onderzoeken en het waarmerk van de maker te vergelijken met bekende exemplaren – een proces dat maanden in beslag kon nemen – nam Tesshu simpelweg het zwaard mee de dojo in, uitte een luide kreet en zwaaide er twee of drie keer mee. Dat was genoeg om te kunnen zeggen of het zwaard echt was of niet.

Agenda

zaterdag 23 en zondag 24 september:
German Open (Golden League) in Hanau, Duitsland

dinsdag 3 oktober:
Stage van Tatsuo Suzuki in Zwijndrecht

donderdag 5 oktober:
Stage van Tatsuo Suzuki in Schiedam

zaterdag 7 en zondag 8 oktober:
Stage van Sensei Pascal Lecourt bij Dokan in Zeist

donderdag 12 t/m zondag 15 oktober:
W.K. Senioren in Tampère, Finland

zaterdag 28 en zondag 29 oktober:
N.K. Jeugd in Krommenie

zondag 5 november:
Stage van Sensei Jaap Smaal bij Dokan in Zeist

Colofon

Gert-Jan Schouten
Cambridgelaan 235
3584 DZ Utrecht
Voor vragen en opmerkingen:
clubkrant@shukenmashi.nl
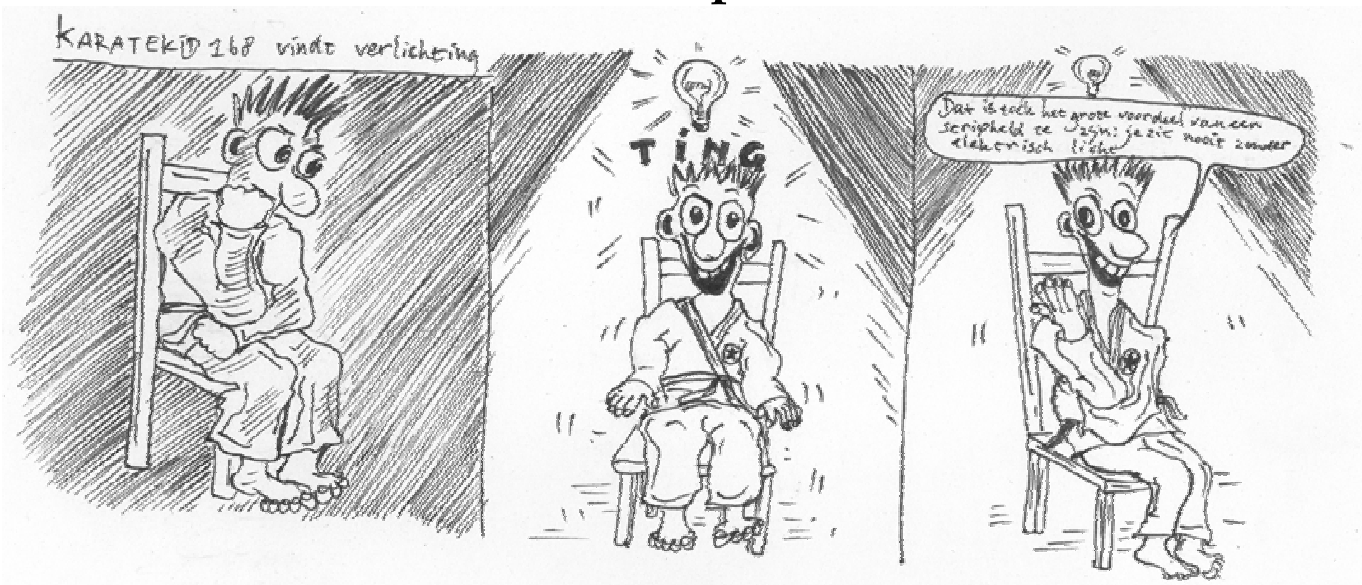
Strip